

סוכה יא

אמר רב יהודה אמר שמואל: מותר לישן בכילה בסוכה, אף על פי שיש לה גג, והוא שאינה גבוהה עשרה.

גגה	כילה	קינופות	סוכה על גבי סוכה
טפח	טפח	טפח	טפח
גובה פחות מ'י'	יצא	לא יצא כיון דקביעי	אינו פוסל סוכה תחתונה (פחות מ'י' לא סוכה כשרה וכהכשרה כך פסולה)
גובה למעלה מ'י'	לא יצא	לא יצא	פוסל סוכה תחתיו

דין אחר בקשר לכילה

אמר רב תחליפא בר אבימי אמר שמואל: הישן בכילה ערום - מוציא ראשו חוץ לכילה וקורא קריאת שמע.

כילה	בית
פחות מ'י'	לא יוציא ראשו חוץ לבית ויקרא קריאת שמע
גבוה מ'י'	לא יוציא ראשו חוץ לכילה ויקרא קריאת שמע (כיון דקביעי - אוהלא הוא, דלא גרע מקינופות)

נוסח אחר של הסוגיה:

אמר רב, אמר רב יהודה אמר שמואל: מותר לישן בכילת חתנים בסוכה, לפי שאין לה גג, אף על פי שגבוהה עשרה.

קושי: מיתבי: הישן בכילה בסוכה - לא יצא ידי חובתו!

תירוץ: הכא במאי עסקינן - בשיש לה גג.

קושי: תא שמע: נקליטין שנים וקינופות ארבעה. פירס על גבי קינופות - פסולה, על גבי

נקליטין - כשרה, ובלבד שלא יהו נקליטין גבוהין מן המטה עשרה טפחים. הא גבוהין מן המטה עשרה - פסולה, אף על פי שאין לה גג!

תירוץ: שאני נקליטין דקביעי.

קושי: אי קביעי - להוי כקינופות!

תירוץ: לגבי קינופות לא קביעי, לגבי כילה - קביעי.

גגה	כילת חתנים	כילה	נקליטין	קינופות
טפח	אין בה טפח	טפח	אין בו טפח	טפח
גובה פחות מ'י'	יצא	?	יצא	פסולה כי מאוד קבוע
גובה למעלה מ'י'	יצא	לא יצא	לא יצא כי קבוע יחסית	

דעה אחרת – נגד שמואל לפי הלשון הראשון: דרש רבה בר רב הונא: מותר לישן בכילה, אף על פי שיש לה גג, אף על פי שגבוהה עשרה.

שינוי דבריו לדעה תנאית: כמאן - כרבי יהודה, דאמר: לא אתי אהל עראי ומבטל אהל קבע.

דתנן, **אמר רבי יהודה: נוהגין היינו לישן תחת המטה בפני הזקנים.**

קושי: ולימא: הלכה כרבי יהודה!

תירוץ: אי אמר הלכה כרבי יהודה, הוה אמינא: הני מילי - מטה, דלגבה עשויה, אבל

כילה דלתוכה עשויה - אימא לא, קא משמע לן: טעמא דרבי יהודה דלא אתי אהל

עראי ומבטל אהל קבע, לא שנא מטה ולא שנא כילה.

משנה. הדלה עליה את הגפן ואת הדלעת ואת הקיסוס, וסיכך על גבה - פסולה. ואם היה סיכוך הרבה

מהן, או שקצצן - כשרה. זה הכלל: כל שהוא מקבל טומאה, ואין גידולו מן הארץ - אין מסככין בו. וכל

דבר שאינו מקבל טומאה, וגידולו מן הארץ - מסככין בו.

יתבי רב יוסף קמיה דרב הונא, ויתיב וקאמר: **או שקצצן כשרה.** ואמר רב: צריך לנענע.

דיון בין רב הונא ורב יוסף לגבי שיטת רב ושמואל בנושא:

אמר ליה רב הונא: הא שמואל אמרה.

אהדרינהו רב יוסף לאפיה ואמר ליה : אטו מי קאמינא לך דלא אמרה שמואל? אמרה רב ואמרה שמואל.

אמר ליה רב הונא : הכי קאמינא לך, דשמואל אמרה ולא רב, דרב אכשורי מכשר. כי הא דרב עמרם חסידא רמא תכלתא לפרזומא דאינשי ביתיה, תלאן ולא פסק ראשי חוטין שלהן. אתא לקמיה דרב חייא בר אשי, אמר ליה : הכי אמר רב מפסקן והן כשרין. אלמא : פסיקתן זו היא עשייתן, הכא נמי, קציצתן זו היא עשייתן.

רַב	שמואל	
קציצתן זו היא עשייתן ולכן אין צריך לנענע	לא אמרינן קציצתן זו היא עשייתן ולכן צריך לנענע	
קושי	תלאן ולא פסק ראשי חוטין שלהן - פסולין. מאי לאו - פסולין לעולם, ותיבתא דרב?	והא תני שמואל משום רבי חייא : הטיל לשני קרנות בבת אחת, ואחר כך פסק ראשי חוטין שלהן - כשרין. מאי לאו - שקושר ואחר כך פוסק?
תירוץ	מאי פסולין - פסולין עד שיפסקו	פוסק ואחר כך קושר קושי : מאי למימרא! תירוץ : מהו דתימא : בעינן כנף בשעת פתיל וליכא, קא משמע לן
קושי	מיתבי : תלאן ואחר כך פסק ראשי חוטין שלהן - פסולין	
אין תירוץ	מכל מקום, תלאן ואחר כך פסק קשיא לרב! - קשיא	
קושי	(דברים טז) תעשה - ולא מן העשוי. מכאן אמרו : הדלה עליה את הגפן ואת הדלעת ואת הקיסוס וסיכך על גבן - פסולה. היכי דמי? אילימא בשלא קצצן - מאי איריא משום תעשה ולא מן העשוי? תיפוק ליה דמחוברין ניהו, אלא בשקצצן, וקתני פסולה, ושמע מינה דלא אמרינן קציצתן זו היא עשייתן, ותיבתא דרב!	
תירוץ	הכא במאי עסקינן - דשלפינהו שלופי, דלא מינכרא עשיה דידהו.	
שיוך למחלוקת תנאים - דכולי עלמא לולב צריך אגד, וילפינן לולב מסוכה, דכתיב גבי סוכה ולא מן העשוי	עבר וליקטן - פסול, דברי רבי שמעון בר יהוצדק סבר : לא אמרינן גבי סוכה קציצתן זו היא עשייתן, וגבי לולב נמי לא אמרינן לקיטתן זו היא עשייתן	וחכמים מכשירין סבר : אמרינן גבי סוכה קציצתן זו היא עשייתן, וגבי לולב נמי אמרינן לקיטתן זו היא עשייתן.

דחיית שיוך המחלוקת

עבר וליקטן - פסול, דברי רבי שמעון בר יהוצדק	וחכמים מכשירין	
לא אמרינן גבי סוכה קציצתן זו היא עשייתן, וגבי לולב נמי לא אמרינן לקיטתן זו היא עשייתן	אמרינן גבי סוכה קציצתן זו היא עשייתן, וגבי לולב נמי אמרינן לקיטתן זו היא עשייתן.	דכולי עלמא לולב צריך אגד, וילפינן לולב מסוכה, דכתיב גבי סוכה תעשה ולא מן העשוי
ילפינן לולב מסוכה	לא ילפינן לולב מסוכה	דכולי עלמא לא אמרינן גבי סוכה קציצתן זו היא עשייתן, והכא במילף לולב מסוכה קמיפלגי.
צריך אגד	לא צריך אגד	אי סבירא לן דלולב צריך אגד כולי עלמא לא פליגי דילפינן לולב מסוכה

